

som skøn er således betinget af at stå overfor en formgivning af absolut eller tilnærmet absolut art«, samtidig med at han tre gange fastslår, at æstetikken ikke indgår i den formgivende proces.

Forfatterens slutresultat synes at gå ud på, at opgaven for de tre forskelligartede arbejdsområder vil være at støtte og tjene mennesket gennem en formgivning, der bygger på og imødekommer menneskets positive behov. Gjerløv-Knudsen har meget omhyggeligt gjort opmærksom på, at behovdannelsen, der opstår ved spændingsforhold mellem det indre personligheds-milieu og det ydre formmilieu, er en meget afgørende omstændighed ved problemstillingen.

Vi er ikke overbevist om, at den nærværende formgrammatik vil være i stand til at bryde nye veje indenfor arbejdet med videnskabernes og organisationens forskellige grene. Dertil er de to felter behandlet alt for fragmentarisk og udelukkende i tilknytning til den formanvendelse, der allerede gør sig gældende inden for kunsten. Men det er væsentligt at placere mennesket som en central faktor, og vi er taknemmelige for at have overværet en talentfuld og begavet debat af de formproblemer, der nødvendigvis må optage alle, der giver sig af med teoretiske og administrative spørgsmål.

Ulf Kjær Hansen.

Handbok i Redovisning. Redigerad av Palle Hansen och Harald Bernström. Bokförlaget Natur och Kultur. Sth. 1953. 1013 sider.

»Håndbog i Regnskabsvæsen« er nu udkommet i Sverige, oversat og bearbejdet af en række svenske regnskabsfolk, driftsøkonomer m. m. og med økonomichef ved SAS, civilekonom Harald Bernström som medredaktør. Værkets struktur svarer ganske til den danske udgave, men bearbejdelsen for svenske forhold har naturligvis medført en hel del ændringer i de fleste artiklers indhold.

Red.